

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellanearum
Observationum Libri quatuor**

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. XV. Minus vulgata hujus nominis [...] notio ex Platone observata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

MISCELL. OBSERV. CAP. XV. 181

racteris similitudinem in vetustis libris manuscriptis s^epe confundunt. Intelligi autem voluit hoc nomine Hesiodum in villa rustica (sic enim κόλυ^{ον} Hesychius interpretatur ἐπαυλιν^η) id est, in 2. lib. qui est de agricultura. Tanquam Hesiodus suum poëma partitus sit in duos libros; & posteriore^m κόλυ^{ον} hoc est, Villam inscriperit. o acumen! Sed nimis diu nungis recensendis immoror. vera lectio est: ὅταν ἀνθρῶποι σκόλυμα. ex qua partim transpositis, partim interpolatis quibusdam literis nobis exstitit hæc: Επὶ τῷ σκολύμῳ, facile enim ex ἀνθρῶποι præpositionem επὶ, ex adverbio ὅταν, articulum τῷ in auferendi casu expresserunt male seduli librarii, retracto scilicet eo, & post præpositionem collocato.

C A P U T X V.

Minus vulgata hujs nominis ἀνθρώπος notio ex Platone observata.

VIdeor observasse apud Platonem, nomen ἀνθρώπος, quod hominem sonat, & naturam sive, ut loquuntur, humanam speciem significat, solitum fuisse usurpari de personis admodum vilibus & contemptis, ut de publico ministro judicum capitalium, quem Græci δίψιον, Latini carnificem vocant. In dialogo igitur, qui inscribitur *Phædon* sive *de Anima*, ubi *Socratis* extrema narrantur, & quidem ita graphicè, ut necesse sit lectorem, qui ferreus non sit moveri, immo vero (quod de se M. Tullius, & Cesar Scaliger, quoties eum locum legerent, testantur) illacrymare: Ibi, inquam, sexies nomen ἀνθρώπος de ministro illo usurpatum. Primum quidem ne ignoretur, de quo homine loquatur, ο τῶν ἐνδεκα μαθητέτης un-

M 3

decim

182 V P. PETITI LIB. III. IM
decim virorum minister vocatur: exinde semper ὁ ἀνθρώ-
πος. Ipse Socrates hunc parati veneni, atque horæ fa-
talîs se admonentem cum lacrymis: Ως ἀσείΓ, ἔφη, ὁ
ἀνθρώπος, καὶ παρὰ πάντα μοι χρόνον προσήνει καὶ διελέγε-
το ἐνοτε. i, Quam civilis homo, & quidem per omne tempus
ad me accedebat interdum & colloquebat. Et paulo post:
Καὶ ἐνεγκάρτω τίστο Φάρμακον, εἰ τέτερη πλα. εἰ δὲ μή, τρι-
ψάτω ὁ ἀνθρώπος. Rursus: Ιδῶν δὲ ὁ Σωκράτης τὸν ἀνθρώ-
πον. Item: Αλλ' ὡς εἴ εἰώθει ταυρηδὸν ὑποβλέψας ἀρός
τὸν ἀνθρώπον. Sed & infra: Οὐλω γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἀνθρώ-
πος. Postremo in fine dialogi: Καὶ ὁ ἀνθρώπος ἔξενάλυ-
ψεν αὐλόν. Ceterum de honestis vix unquam Græci ἀν-
θρώποι usurpant, potius ἀνδρα. Idem observasse Romanos
propemodum constat. Certe apud Terentium Heaut.
Act. 5. scen. 3. sic uxor in jurgio compellat virum:

Profecto nisi caues tu, homo, aliquid gnato conficies
mali.

Ad quæ verba Jo. Calphurnius in scholio, cum contem-
ptu, inquit, & stomacho pronuntiandum. sic in epistolis, Sym-
machus lib. 6. epist. 55. Heri (inquit) per hominem meum
scripsi, hoc est, amanuensem. Hinc est fortasse quod in Euangeliō
Pilatus Christum dominam virginis cæsum & ridicule
amicum purpura, ac spinis coronatum Iudeis ostendens,
hominem, per contumeliam scilicet, appellat; Joan. 19.
vers. 5. Εἴη λαθεν οὖν ὁ Ἰησος ἔξω, Φορῶν τὸ ἀνθρώπινον σέφα-
ρον, καὶ τὸ πορφυρὸν ἱμάτιον καὶ λέγει αὐλόν (supple Πιλά-
τος) οὐδὲ ὁ ἀνθρώπος. Ecce homo: ut nullum esset genus
contumeliae in verbis aut factis, quod non Christus serva-
tor pro hominis salute perficeret.

C A